

בשמך יגילון כל היום

עבודת השמחה של אלול.

(1) ספר דברים פרק כו

(א) וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִדְוֶד אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירֵשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבֶּת בָּהּ: (ב) וְלִקְחַתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרְצָךָ אֲשֶׁר יִדְוֶד אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְדְוֶד אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ שָׁם: (ג) וּבָאתָ אֶל הַפֶּהַן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְדַּמְתִּי הַיּוֹם לִידְוֶד אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְדְוֶד לְאַבְתָּיִנוּ לֵאמֹר:.....

(יא) וְשַׂמְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְדְוֶד אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אִתָּהּ וְסֵלֹוִי וְהִגַּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

(1) ספר דברים פרק כח

(מז) תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת יְדְוֶד אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבְבְּ מְרוֹב כָּל

(62) ערוגות הבשם על איגרת הקודש

ג. עיקר עבודת השם בשמחה, כדאי' תחת אשר לא עבדת כו' בשמחה, וזה הרמז ושמחת בכל הטוב. כ' עבדו את ד' בשמחה באו לפניו ברננה. הרמז על אלול כדאי' יסדר שבחו של מקום. באו לפניו ברננה ואח"כ יתפלל הרמז על הימים הנוראים. וע"י שמחה יכול לבא לעבודת השם. הוא עשנו ולוא, בשם הח' הר"ם ז"ל, רמז על ר"ח אלול. כתיב עבדו את ד' ביראה. שניהם ביחד ע"י יראת שמים בא לשמחה. זמן שמחה באלול, דאי' משנכנס אדר מרבין בשמחה. וכן באלול כדאי' שהחודש דומה לאדר. ואי' שמחתי ושימחתי אולי הרמז כלפי מעלה. בנ"י מעוררין שמחה בשמים ועי"ז יכולין להתקרב, ואי' בשפ"א על עיני ד' אלק' בה מראשית השנה, דרשו בגמרא על ר"ה תשרי, נמצא אחרית השנה זה אלול עיני ד' אלק', ויכול להתקרב ולעורר שמחה בשמים כדאי' בשם הרבי ר' בער ז"ל שוש אשיש בד', פועל יוצא, שמעוררין שמחה בשמים. כחתן יכהן פאר כעין השמחה במעונו ראשית השנה, וזה ראשית בכורי אדמתך, ובזה יכול להתגבר על ראשית גוים עמלק, להכניע את הסט"א.. (בית ישראל, תבא תשי"ט):

שפת אמת ספר דברים - פרשת תבא - שנת [תרנ"ד]

ועמ"ש חז"ל כפ' הגדתי היום שאיני כפוי טובה דכ' ושמחת בכל הטוב כו' כי יש טוב הגנוז בכל דבר ובשמירת מצות התורה נתגלה זה הטוב. והרשעים במחשך מעשיהם כופין הקערה על פי' ונכסה הטוב כמ"ש וימנע מרשעים אורם. וז"ש הגדתי היום שהוא המשכה והתגלות הטוב וזה שאיני כפוי טובה. וז"ש היום הזה ה"א מצוך כו':

ספר דגל מחנה אפרים - פרשת כי תבא ד"ה עוד

עוד יש לפרש על דרך שאמרת על פסוק (בראשית כ"ד, א') ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל היינו שבירך אותו במידת כל, ואיתא בזה"ק כל הוא רזא דמהימנותא וזהו גם כן ויתן את כל אשר לו ליצחק היינו שמסר מידת כל רזא דמהימנותא אשר לו ליצחק וזהו ארץ אשר לא תחסר כל בה כנ"ל וכן אמר יעקב גם כן (בראשית ל"ג, י"א) וכי יש לי כל היינו שחנני ה' במידת כל ולכך לא יהיה לי שום חסרון במה שתקח מידי המתנה, וזהו גם כאן הבטחה שלמה ושמחת בכל הטוב היינו שתזכה להשיג מידת כל שהיא שלימות וכללות הטוב כי דורשי ה' לא יחסרו כל טוב והבן:

ספר תפארת שלמה על התורה - פרשת כי תבוא

כי סגולת מצות בכורים להורות לאדם מדת ההסתפקות ולא יתקנא בחבירו כלל וכולם שווים לטובה כי מי שיש לו שדות הרבה הביא מכל שדה בכורים ומי שלא היה לו רק שדה אחת לא הביא רק משדה אחת עכ"ל המצוה הזאת שיהיה שמה בחלקו כי הש"י נתן לו זאת ובודאי לא נצרך לו יותר. ...ולזה בברכת כהנים מסיים וישם לך שלום שיהיה לך השלימות במדת ההסתפקות כנ"ל. וז"ש רז"ל גדול השלום יותר מכולם וז"ש (בראשית לג, יח) ויבא יעקב שלם שלם בממונו וכו' שלא חסר לו כלום עוד.

ספר פרי צדיק פרשת תבא - אות ו

[ו] בבעל הטורים ריש פרשה זו איתא דפרשת ביכורים אין אות ס' רמז לביכורים אחד מס'. רק ברמז נרמז בתבית טנא שעולה בגימטריה ס' עיין שם. וכן בפרשת וידוי מעשר אין אות ס' ואות ס' הראשון הנזכר בפרשה זו הוא בפסוק וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה. ומצינו כעין זה שדקדקו גם במדרש (בר"ר פ' י"ז) מתחלת הספר עד כאן אין כתיב סמך כיון שנבראת נברא שטן עמה ואם יאמר לך אדם הוא הסובב תאמר לו בנהרות הכתוב מדבר. והטעם שאין כתיב בפרשת בכורים ובפרשת וידוי מעשר אות ס' הענין הוא על פי שאמור במדרש (תנחומא פרשה זו) בא וראה כמה מתחטאין וכמה יש להם פתחון פה לעושי מצות וכו' אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן אדם יורד לתוך שדהו ראה אשכול שביכר וכו' ולא עוד אלא שהיה אומר איני זו מכאן עד שתעשה צרכי היום הזה שכתוב אחריו היום הזה וכו' ואף שפסוק זה כתיב אחר וידוי מעשר דרש ליה גם כן לענין ביכורים כיון דשניהם טעונין וידוי (כמו שאמרו ביכורים פ"ב מ"ב) שגם בביכורים כתיב וענית ואמרת וגו' ועתה הנה הבאתי וגו' שזהו כוידוי שקיים מצות ה'.

(8) שער הכוונות - דרושי ראש השנה הקדמה

גם היה נוהג מורי ז"ל לבכות הרבה בתפלת ר"ה אפילו שהוא יו"ט ומכ"ש בתפילת יוה"כ. והיה אומר מוז"ל כי מי שאין בכי' נופלת עליו בימים האלו הוא הוראה שאין נשמתו הגונה ושלימה.

(2) ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן קעה

עקר מעלת הבכיה הוא פשהיא מחמת שמחה ונדונה. ואפלו' הקרטה טוב מאד שתהיה מחמת שמחה, שמרוב שמחתו בשם יתברך, הוא מתקרט ומתגעגע מאד על שמרד נגדו בימים הראשונים, ומתעורר לו בכיה מחמת רב השמחה, ונה עקר מעלת הבכיה, שתהיה מחמת שמחה, ונה בכיה הוא ראשי - תבות בשמה יגילון כל היום (תהלים פ"ט) שעקר הבכיה שתהיה מחמת שמחה בשמו יתברך. כי בכיה הוא מתעורר משם ס"ג, שהוא בבינה, ועל - בן בכיה בגימטריה המלוי של ס"ג פמוכא בכתבי האר", הנינו שתתעוררות הבכיה תהיה משמחה פי בינה לבא כמו שכתוב: "הלב מבין", ועקר השמחה היא בלב, כמו שכתוב (תהלים ד): "נתת שמחה בלבבי", ומשם צריך שתהיה התעוררות הבכיה כנ"ל, ועל ידי זה נמתק הבכיה והבן:

ראשי פרקים ושמחת בכל הטוב.

- מצווה לשמוח בכל הטוב. פשט.
- ושמחת בכל מידת הכל. יש לי כל שאומר יעקב. מידת השמה בחלקו. לעשיו יש רב. והוא רוצה עוד ועוד. ליעקב יש כל.
- אברהם נותן את כל אשר לו ליצחק. נתן את מידת הכל. בת הייתה לו ובכל שמה. בת נקבה קולטת. זה לקלוט את כל הטוב שיש לנו ולהודות עליו.
- בספרים - זו מלאכת חודש אלול. לשמוח במה שהיה בשנה שחלפה. להודות עליה.
- כפוי טובה - הכופה את הכלי על הטובה.

- תפארת שלמה- מצוות ביכורים מאמנת אותנו על הכרת הטוב. כל אחד מביא את שלו ולא מקנא בחבירו אלא ושמחת בכל הטוב שלך.
- בעל הטורים מעיר הערה מעניינת על האות סמך. לא מופיעה בכל פרשת ביכורים. סגורה. סובב. אות של פתיחות.
- שפת אמת על הראשית.